Ч. 292. Второк 12 січня 1909 (30 грудня 1908). Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почтової.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в п. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Запросини до передплати.

Вже лиш короткий час ділить нас від кінця року; длятого пригадуємо нашим Вп. Передплатникам, що пора відновити передплату.

Вступаючи в девятнайцятий рік нашого видавництва, будемо як і доси старати ся о то, щоби наша часопись несла сьвітло правди і науки в як найдальші закутини нашого краю; щоби ширила взаїмну братню любов і згоду не лиш між дітьми одного і того самого народу, але й зі всїма тими, з котрими воля Божа і події історичні злучили нас на одній земли, та щоби подаючи всїлякі вісти з широкого сьвіта і познакомляючи своїх читачів зі здобутками на всїляких полях людского знаня, стала ся для читачів в їх вільних від занятя хвилях жерелом приятної і хосенної забави, підручником всїлякого знаня та щирим і совістним дорадником для тих, котрі того потребують.

„Народна Часопись“ буде і в новім роцї виходити під тими самими услівями що доси а іменно:

Для львівских передплатників в аґентиї дневників п. Ст. Соколовского пасаж Гавсмана ч. 9 і для передплатників на провінциї в ц. к. Старостствах:

на цілий рік	К	4·80 с.
на пів року	„	2·40 „
на чверть року	„	1·20 „
місячно	„	—·40 „
поодиноке число 2 с.		

Для передплатників в нашій Адміністрациї ул. Чарнецкого ч. 12, котрі хотять, щоби їм висилати безпосередно почтою:

на цілий рік	К	10·80 с.
на пів року	„	5·40 „
на чверть року	„	2·70 „
місячно	„	—·90 „
поодиноке число 6 с.		

Вісти політичні.

Балканські справи. — Подорож короля Едварда.

З Константинополя доносять: Австро-угорский амбасадор мрк. Паллявічіні розпочав в суботу по сьвяті байраму на ново переговори з великим везиром. На основі одержаних інструкций поробив амбасадор вел. везирови такі предложеня: Австро-Угорщина удержує свої предложеня до заключеня торговельного договору, в котрім з гори годить ся на підвисшене турецких мит з 11 на 15 процент і на заведене деяких монополів. Що до виявлюваного кілька разів Туреччиною жаданя відшкодованя за утрату пановання над Боснією і Герцеґовиною, австро-угорске правительство в той спосіб відповість тому жаданю, що заявляє готовість заплаченя правительству турецкому як відшкодоване за давні турецкі державні посілости, положені в Герцеґовині, суми 2½ міліонів турецких фунтів. Однако позаяк не єсть зовсім ясне, чи розходить ся тут о турецку державну власність, чи о власність обох тих провінций, то австро-угорске правительство ставляє за услівє, аби та справа була рішена

Батько Мільон.

З француского — Ґі де Мопассана.

Вже цілий місяць сонце кидає щедро огнистий жар на поля. Радістне жите розвинуло ся під тим горячом; земля зелена, доки око засягне. Небо голубе аж по краї овиду. Норманські ферми розкидані на рівнині, видають ся з далека в своїх огорожах з дрібної бучини малими лісками. А з близька, отворивши спорохнавілу бариєру, гадаєш, що то величезний сад, бо всї старі, прастарі яблуні, костисті як хлопи, в цьвітї. Старі, повикривлювані дерева, засаджені до ряду на подвірю, розпростирають над собою ясний склеп, білий з рожевим. Їх делікатний запах мішає ся з тяжким сопухом, що виходить з поотвираних хлївів і з випарами гнилого гною, що обсїли кури.

Полудне. Цїла родина обідає в тїни під грушею, що росте перед дверми: батько, мати, четверо дїтий, дві служниці і трох наймитів. Не говорять нічого. Їдять юшку, потім відкривають полумисок барабоель з солониною. Від часу до часу служниця встає і іде до комори набрати збанок яблочнику.

Господар, сороклїтний мужчина, вдивлює ся на винну лозу, що гола і покручена немов вуж, вєся коло дому попід віконницями вздовж цілої стіни.

Вкінци він каже: „Батьківска лоза зачала розвивати ся в добру годину сего року. Може зародить“.

Жінка оглядає ся також, не кажучи й слова.

Та лоза засаджена як раз на тім місци, де батька застрілили.

Було то підчас війни 1870 року. Прусаки заняли цїлий край. Ґенерал Федгерб з північною армією спинив їх.

Отже головний штаб пруский розкватирував ся був в тій фармі. Старий селянин, що тут був господарем, батько Мільон, Пєр на імя, приняв їх і розмістив як міг найлїпше.

Вже місяць німецка передна сторожа була в селї. Французи стояли нерухомо на 20 кільометрів звідси, а тимчасом що ночи зникали улани.

Всї поодинокі флянкери, що їх висилано на об'їзд, отже ті, що їхали тілько по двох по трьох, не вертали вже нїколи.

Їх находили рано мертвих на дорозї в рові. Конї їх валяли ся вздовж дороги порізані шаблею.

Ті убийства, видко, довершували одні і ті самі люди, яких ніяк не можна було вислїдити.

Край був стероризований. Розстрілювано селян тілько на підставі простої денунциациї, увязнювано жінок, для постраху хотїли навіть добувати зізнаня від дітий. Не викрили нічого.

Але одного рана побачено вояка Мільона простягненого в своїй стодолї з розрубаним лицем.

Двох уланів з порозпорюваними животами найдено о три кільометри від ферми. Один з них тримав ще в руці закровавлене оружиє. Він видно бив ся, боронив ся.

Зараз зібрано военну нараду під голим небом, перед фермою. Старого привели.

Єму було шістьдесять вісїм літ. Він був малий, худий, трохи кривай з великими руками, подібними до кліщів рака. Крізь єго рідке безбарвне волосе, легкє мов пух молодої качки, видно було всюди шкіру на черепі. Під темною, поморщеною шкірою на шиї видно було грубі жили, що зникали у ямках, то знов показували ся. В околици він уходив за скупого і тяжкого на всю інціятиву.

Єго поставили поміж чотирома вояками перед кухонним столом, що були витягнули на двір. Пять офіцирів і полковник сїли напротив него.

Полковник заговорив по француски:

— Батьку Мільон, відколи ми тут, ми можемо вас тілько собі хвалити. Ви були для нас все услужні, а навіть незвичайно чемні. Але нині спадає на вас страшне обвинувачене і треба справу вияснити. Яким способом ви дістали ту рану на лици?

Селянин не відповів нічого.

Полковник заговорив знов.

— Ваше мовчане, батьку Мільон, обжаловує вас. Але я хочу, аби ви менї відповіли, чуєте? Чи знаєте, хто забив тих двох уланів, що їх найшли нині рано коло Кальвару?

Старий сказав виразно і просто:

— То я.

юридично в спосіб законний, взглядно роз'ємним судом.

Подаючи ті вісти Fremdenblatt пише: В наслідок нових інструкций, уділених амбасадорови Паллявічініому отвирають ся користні вигляди скорого і вдоволяючого висліду переговорів з Туреччиною. Теперішне предложене $2^1/_2$ мілїонів фунтів турецких користне для Туреччини тим, що означує точно суму. Що до висоти тої квоти всяка дискусия виключена. Належить надіяти ся, що Туреччина прийме ті для неї так користні предложеня і переговори доведуть обі сторони до успіху.

Часопись Stambul виступає против бойкотового руху і каже, що австрийский бойкот викликав величезну дорожню і взагалї дуже пошкодив Туреччинї. Дальше ведене бойкоту побільшить ще більше дотеперішні шкоди; був би він отже непрактичним самоубийством, може хорошим, але сьмішним.

Про подорож анґлїйского короля Едварда до Константинополя одержує звідтам кореспонденцийне бюро такі вісти: Між тим як Tanin каже, що вість о гостинї короля Едварда в Константинополи доси ще не єсть певна, то Jeni Gazetta довідує ся, як каже, з достовірного жерела, що анґлїйский король дійстно прибуде, однако висказав бажанє, аби не було торжественного принятя. Мимо того Турки того бажаня не увзгляднять, а принятє полишить позаду всьо, що доси в тім роді бувало.

Turquie довідує ся з достовірного жерела, що анґлїйска королївска пара, вертаючи з Атен в другій половинї лютого, прибуде до Константинополя і забавить сїм днів. Два сини султана, великий везир і члени сенату та палати послів повитають королївску пару на турецкій ескадрі, на мори Єґейскім, а султан на окремім яхтї повитає гостий на мори Мармара. З Константинополя поїде анґлїйский король до Єгипту і Єрусалима, а відтак верне дорогою на Париж до Льондону.

Полковник зачудував ся і замовчав на хвильку, дивлячи ся пильно на старого. Батько Мільон стояв рівнодушний з тупим виглядом селянина, дивлячи ся в землю, немов говорив перед своїм парохом. Тілько одно зраджувало єго внутрішний неспокій, а то, що він раз за разом ковтав слину з очивидним висиленєм, немов єго дусило в горлї. Родина єго, син Жак, невістка і двоє малих дїтий стояли зачудовані, заклопотані десять кроків позаду.

Полковник знов заговорив:

— Чи знаєте також, хто позабивав усіх тих флянкерів з нашої армії, яких вже від місяця знаходять що рана в поли?

Старий відповів з тою самою зьвірячою рівнодушностию:

— То я.

— Ви поубивали їх всіх?

— Їх всіх, так, то я.

— Ви самі?

— Я сам.

Сим разом видно було, що чоловік зворушив ся; сподіванє довгого говореня очивидно було єму прикре. Він пробурмотів:

— Чи я знаю. Я робив як удало ся.

Полковник сказав:

— Я вас остерігаю, що треба менї всьо сказати. Добре зробите, коли рішите ся зараз. Як ви зачинали?

Чоловік кинув неспокійний погляд на свою родину, що слухала стоячи з заду. Він занияв ся ще на хвилю, але потім зараз же рішив ся.

(Конець буде).

Новинки.

Львів, дня 11-го сїчня 1909

— **Іменованя і перенесеня.** Є. В. Цїсар іменував професора VI ґімназиї у Львові, дра Тад. Вісьньовского звичайним професором мінеральоґії і ґеольоґії на політехнїцї у Львові. — П. Управитель міністерства справедливости іменував начальника канцелярийного, Віктора Слизюка в Золочеві урядником виконуючим II кл. в краєвім суді у Львові. — Президия краєв. Дирекциї скарбу іменувала практикантів податкових: Брон. Бурнатовича, Ем. Мармоþовича, Вол Черлючакевича, Дан. Ґольдблятта, Як. Ельстера і Ів. Тарнавского провізоричними асистентами податковими ad personam. — Кр. Рада шк. іменувала між иншими: Ванду Рочдевальдівну учителькою 6 кл. ж. шк. в Підволочисках; Йос. Керниківну управ. 5 кл. ж. шк. в Богородчанах, Мар. Лїсовску уч. 3 кл. шк. в Кобиловолоках; Фил. Пруса уч. 2 кл. шк. в Ріпневі; упр. 2-кл. шк.: Кар. Будза в Чортівци; Ст. Вненка в Коломиї; учителями і учит. 1 кл. шк.: Волод. Ковальчука в Головчинцях; Теод. Броваса в Михнівци; Мих. Вербяньску в Домажири; Вол. Недоядла в Стадниках; Ілию Мусія в Жнятинї. — Кр. Рада шкільна перенесла Ігн. Павлюха, заступн. учит. в руск. ґім. у Львові до руської ґімн. в Станиславові; Леон. Косїньску із Снятина до Тернополя; Юл. Войтовича з Ропянки до Чуловиць.

— **Іспити приватистів** записаних в ц. к. академічній ґімназиї — так в головнім заведеню як і на филиї — відбудуть ся в четвер 21 сїчня о год. 8 рано.

— **Новий уряд почтовий.** З днем 16 сїчня с. р. входить в житє новий уряд почтовий в місцевости Ізидорівка. Уряд той буде сполучений з почтовою сїтию пішим післанцем до Журавна. До місцевого округа доручень нового уряду почтового будуть належати громада Ізидорівка і двірский обшар Ізидорівка, а замісцевий округ доручень того уряду будуть творити громади: Ляховичі подорожні, Сулятичі, Лисків, Крехів і Корчівка та двірскі обшари: Ляховичі подорожні, Сулятичі і Корчівка.

— **Розвязанє Ради повітової.** П. Намістник розвязав Раду повітову в Богородчанах, позаяк на послїднім засїданю 20 членів Ради разом з презесом і єго заступником зложила свої мандати. Управу тимчасового заряду справ повіта повірено секретареви Намістництва Людвикови Каспарому.

— **Знов перехід на жидівску віру.** Сими днями — як доносять польскі львівскі ґазети — наспіло до львівского маґістрату подане якогось Йосифа Козловского, 14 лїтного сина шевця, в котрім тойже після постанов закона з 1868 подає до відомости, що перейшов з римо-католицкої віри на жидівску. Що спонукало єго до того, не звістно, бо в поданю не наведено ніяких причин. Невжеж з Галичини робилась би таки справдешно Галилея?

— **Страшна кара.** З Рави доносять: Селянин Іван Солтис з Камінки волоскої ніс оногди при помочи селянина М. Пукаса дерево вкрадене з громадского лїса. Нараз поховзнув ся на ожеледи так нещасливо, що впав, а дерево придушило єго своїм тягаром і убило на місци.

— **Дрібні вісти.** В місяци жовтни м. р. надано на львівских почтах майже рівно 3 і пів міліона звичайних листів, а звиш 4 мілїони переписних листків. — В днях 7-го і 8-го с. м. було у Львові 6 нових случаїв занедужаня на шкарлятину. В охрестности Львова ширить ся шкарлятина, найсильнійше в Скнилові і Скнилівку, де ще дня 2 с. м. було 20 недужих і перебувших вже ту хоробу.— Щезла без слїду ще перед пяти недїлями 11-лїтна Анна Янковска, учениця III. кл. школи народної, вийшовши з дому своїх опікунів при ул. Різницкій ч. 7. — П. Амалія Кребзова згубила в суботу книжочку каси ощадности на 350 корон. — В театрі міскім знайдено срібну бразлетку. — Як доносять польскі львівскі ґазети, правительство російске на рішуче жаданє австрийского правительства відкликало зі Львова російского консуля Константина Пустошкіна. Причиною того було, що консуль Пустошкін стояв в звязи зі всїлякими войсковими і полїтичними шпіґунами, котрі дїлали в Галичинї на користь Росиї. Слїдство против Мончаловского мало виказати, що Пустошкін позіставав з ним в як найтїснїйших зносинах і взагалї сповняв функциї шефа російских шпіґунів в Галичинї. — В Стоянові, каменецкого повіта, забив оногди підчас сварки 22-лїтний Гриць Батюк свого шурина Василя Батюка, вдаривши єго з цїлої сили дручком по голові. — В Самборі відобрав собі житє тамошний комісар дирекциї скарбу Вінкентий Пелїкан. Причиною самоубийства був, кажуть, розстрій нервовий.— В Новім Николаєвску, в Росиї, при отвираню почти наспівшої зелїзницею з Томска, викрито брак двох пакетів, в котрих було 275.000 рублів. — З поїзду товарового Париж-Ліон вкрадено мішок з цінними паперами вартости мілїон франків. О тій крадежи повідомлено всї банки.

— **Рідка любов ближнього.** З Праги доносять: Недавно тому здерла 25-лїтній контористцї Гавриїлї Фріч трансмісия цїлу шкіру з голови. Управа шпиталю в Празї видала відозву, в котрій обіцяла 600 корон нагороди тому, хто би дав собі вирізати паски шкіри із свого тїла, щоби їх можна перещіпити на рану на голові нещасливої дївчини. Зголосило ся не менше лиш шістьсот осіб. Вибрано три панни а то паню Зоуфаль, вихованку звістного професора від недуг носових при німецкім унїверситетї в Празї і панни Карль і Прталь з Пільзеня. Дня 7 с. м. відбула ся в ческій хірурґічній клїницї операция і голову нещасливої дївчини залатано шкірками, вирізаними з тїла тих трох відважних панночок. Операция удала ся зовсім добре. Додати ще потреба, що всї три панночки жертвували так тяжко зароблені гроші для жертв катастрофи землетрясеня в полудневій Італії.

— **На дохід** товариства „Руска захоронка“ і „Вакацийна Оселя“ відбудуть ся перші вечерницї сих мясниць в четвер дня 21 сїчня в великій салї „Народного Дому“ у Львові. Запрошеня вже розсилає ся, хто би однак задля браку адреси ще не отримав, зволить ласкаво зголосити ся до п. Стефана Заячківского, Львів ул. Крашевского ч. 25. З огляду на звістну цїль сих симпатичних товариств, дешеві вступи і запевнену добру забаву, сподїваємо ся повитати для сего на салї усїх львівских і замісцевих Русинів.

— **Землетрясенє в Італії.** Після дотеперішних обчислень згинуло підчас послїдного землетрясеня: в Мессинї 108.000 людий, в Реджджо 31.000, в Пальмі 4.500, в Міляццо 1.300, в Іляро 3.300, в Вілля Сан Джовані 3.700, в Шілля (Scilla) 2.800, в поменших місцевостях звиш 3.000 або разом около 160.000 людий. Ранених єсть друге тілько. До того треба ще додати, що множество ранених згинуло в дорозї до шпиталів і в шпиталях.

Ґен. Мацца телеґрафував з Мессини до президента міністрів: Дня 7 сїчня видобуто з під развалин ще сїм живих осіб. Знайдені вартістні предмети віддано властям цивільним і привезено до Катанії; они представляють вартість 5 мілїонів. Особам приватним позволено під сторожию войсковою займати ся розкопуванєм развалин. Поминувши кілька арештовань за крадіж панує в містї порядок. Публичні будинки обсаджено сильною вартою. Водопроводи знов функціонують. Розправи перед судом воєнним вже розпочали ся.

Для поясненя сего послїдного донесеня ґен. Мацци треба додати, що зараз майже безпосередно по землетрясеню і пізнїйше множество людий як місцевих так і тих, що збігли ся з сусїдних сїл, кинулись рабувати і обдирати не лиш трупів, але й ранених та забирали гроші і всїлякі дорогоцїнні річи із завалених домів. Аж коли войско почало тих розбишаків стріляти на місци, рабунки трохи зменшили ся. До „Secolo“ доносять, що в Мессинї засуджено богато розбишаків на 3 до 4 лїт тяжкої вязницї.

Капітан корабля „Кампанія“, котрий приїхав з Мессини до Ґенуи, заявив в розмові з одним журналїстом, що „втїкачі“, котрих віз з місця катастрофи, рекрутували ся з найпослїднїйшої зволочи. В виду грізної їх постави мусів окружити їх скріпленою вартою. Ревізия, переведена у них, дала сензацийний вислід: знайдено при них множество гроший і дорого-

цінностий, що до походженя котрих не уміли дати вияснення. Против тих розбишаків веде ся слідство.

З Реджджо доносять: Майже всі документи і цінні папери урядів публичних і банків знайшли ся. Міністерство почт видало зарядженє в справі звороту вкладок в почтових касах ощадностий на місце знищених. Ходить тут о 90.000 вкладок. В Реджджо заряджено вибудованє бараків на поміщенє населеня. Уставлено також численні кухні народні.

— З траґедиї житя. З Трайскірхен в долїшній Австриї доносять: Дня 8 с. м. около 8 год. рано переїхав тут поїзд особовий якусь стару жінку і убив єї на місци. Кільком робітникам від зелїзниці, між тими і якомусь Юркови Фрідлеви, наказано забрати трупа із шин. Коли они приступили до трупа, що лежав лицем до землї, відозвав ся Фрідль до своїх товаришів: О Господи, така стара мамуня! Він обернув трупа, щоби єго покласти на ноші і нараз крикнув як не своїм голосом, пустив трупа і впав мов не живий на землю. Він пізнав в погибшій свою рідну матір, 76 лїтну Юліянну Фрідль і на вид єї зімлів. Матір єго встала була того дня досьвіта і вийшла на зелїзницю і там погибла. Чи була то лиш нещаслива пригода, чи самоубийство, як дехто здогадував ся, не знати. — З Одеси доносять знов про таку подію: В Одесі жиє президент тамошного суду Качурін, котрий мав двоє дорослих дїтий. Сам був капітаном при бальоновім відділї в Петербурзї і в осени минувшого року був в Берлинї на межинародних перегонах бальонових разом з другими гостями, а донька, талановита малярка, нездужала від довшого часу на сухоти; хороба у неї так вже була поступила, що не було для неї виходу. Сими днями явив ся молодий Качурін в склепі одного з тамошних підприємств похоронних і замовив дві домовини за 150 рублів, котрі казав відставити до дому свого батька. Відтак вернув чимскорше до дому і застрілив свою сестру та відобрав і собі житє, стрілївши собі в голову. В листі, який полишив, написав, що хотів увільнити свою сестру від єї страшних мук та й сам іде за нею в могилу, бо житє єго тепер вже не тїшить.

— Про скритоубийство в Загвіздю коло Станиславова доносять: Василь Олїйник, котрого хтось тяжко пострілив, помер оногди по тяжких муках. Як звістно, підозрінє було на єго сина Кирила; тепер однак справа представляє ся трохи инакше. Сусїди і знакомі та місцевий душпастир виставляють і погибшому і єго синови як найлїпше сьвідоцтво. Справа маєткова була межи обома управильнена, бо батько був властителем лиш четвертої части цїлого майна. Крім того ще Кирило оженив ся з богачкою і мав з чого жити. Арештований Кирило до злочину не признає ся і старає ся доказати своє alibi підчас убийства. Слїдство веде судия Федусевич.

— Дуже хороші переписні листки. Заходом „Сокільского базару“ появила ся в торговли нова серия дуже хороших переписних листків примінених до сьвят Рідзва і Нового року. Серия складає ся з вісьмох карток, украшених рисунками Т. Гриневича (сїльскі зимові краєвиди, ангел, сьв. Николай і т. п.) та обведених мережанками.

Телеґрами.

Прага 11 січня. Вчера відбув ся тут конґрес льокальної орґанізациї молодочеської партиї під проводом дра Скарди, котрий в своїй промові домагав ся від членів сильної дисципліни і солїдарности. Вибрано відтак предсїдателем Рахіна, котрий подав до відомости, що властитель „Narod. List-ів“ Прокоп Ґреґр і редактор тої ґазети Аниш заявили письменно, що не можуть взяти участи в зборах, бо їх становище єсть відмінне від т. зв. позитивної полїтики Молодочехів. Пос. Крамарж реферував о теперішній полїтицї партиї.

Прага 11 січня. Вчера відбув ся знов „бумель“ при участи 200 нїмецких студентів і минув спокійно.

Люблїна 11 січня. Оногдашнє засїданє сойму було зовсім спокійне. Залагоджено кілька пильних внесень.

Константинополь 11 січня. Депеша молодотурецкого комітету доносить з Медиии, що арабскі повстанці піддали ся властям турецким.

Тебріс 11 січня. Правительственне войско вігнало революционїстів з їх становищ.

Ґенуа 11 січня. На дорозї до Альбіссоля усунула ся гора і засипала 10 циганів; з тих 4 згинуло на місци а 4 єсть зранених.

Константинополь 11 січня. „Jeni Gazetta“ доносить, що вчерашна рада мінїстрів рішучо відкинула оферту Австро-Угорщини що до заплаченя два і пів міліона турецких фунтів за босаньскі домени державні. „Ікдем“ помістив також таку вість. Віденьске бюро кореспонденцийне заявляє на основі інформаций з компетентної сторони, що повисша вість турецких часописий доси не потверджує ся.

Мессина 11 січня. Управа міста обняла службу хороненя погибших, котре відбуває ся під доглядом двох лїкарів. Прибув тут анґлїйский кружляк і кілька американьских кораблїв военних зі средствами поживи. Поїзди зелїзничі курсують знов правильно. Подорожним однак без призволеня властий не вільно входити до міста.

Надіслане.

— **РУСКІ ДИКТАТИ** для народних шкіл і до приватної науки. На підставі правописних правил зладив і методичними вказівками доповнив Йосиф Танчаковский, учитель школи ім. Шашкевича у Львові. Цїна примірника 70 сотиків. „Диктати“ можна дістати майже у всїх книгарнях у Львові, в книгарнях в Бережанах, Коломиї, Перемишли, Н. Санчи, Станиславові, Тернополи і в Чернівцях, а також у автора, котрий висилає „Диктати“ під опаскою (5 сотиків). Рада шкільна краєва рішила зачислити повисшу книжку до книжок, що надають ся до бібліотек шкільних яко підручник для учителів народних шкіл.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середно европейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою (*). Нічна пора числить ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): **7·20,** 12·0[illegible], **2·15,** 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, **11·40, 2·00,** 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40*,** 8·07, **2·05,** 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: **10·20.**
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, **9·10*.**
„ Лавочного, Калуша, Борислава: **7·29,** 11·4[illegible], 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від $^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$): **3·50.**
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·40, **2·45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): **6·20,** 10·40, **2·16,** 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): **6·35, 11·03, 2·35,** 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **9·10,** 9·35, **2·33,** 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·25, 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова-Ворохти (від $^{1}/_{7}$ до $^{25}/_{7}$): 6·4[illegible].

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

До Львова:

З Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 8·15 рано, 3·27 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 1·45 по полудни, (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1·46 по полудни.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в недїлї і римо-кат. сьвята) 10·1[illegible] вечер.

Зі Щирця від 28 мая до 13 вересня в недїлї і рим.-кат. сьвята 9·58 вечер.

З Любіня від 17 мая до 13 вересня в недїлї і рим.-кат. сьвята 11·45 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 7·20 рано, 3·45 по полудни, в недїлї і римо-кат. сьвята 2·30 по полуд. і 8·34 вечер, (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 7·21 рано, 2·30 і 3·45 по полудни, 8·34 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 12·41 по полуд. (від 1 липня до 31 серпня) що дня 7·21 рано, 2·30, 3·45 і 5·50 по полуд., 8·34 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 9·0[illegible] перед полуд. 12·41 по полуд.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що недїлї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 3 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·35 перед полуднем (від 28 мая до 13 вересня в недїлї і рим. сьвята).

До Любіня 2·15 по полудни (від 17 мая до 13 вересня в недїлї і рим. сьвят).

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

Шкіряні вироби з росийскої шкіри!

Пара чобіт в росийскої шкіри засуваних т. зв. „Штаперів“ що вистануть до ношеня по 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 22 і 24 корон.

Другий же рід таких же чобіт із росийскої шкіри, мягких, особливо придатних до ношеня для женщин і дівчат, котрі вистарчать до ношеня по 10, 11 і 12 К, для школярів 7, 8, 9 і 10 К.

Третий же рід чобіт, з найлучшого юхту жовтого, для мужчин, парібків по 14 і 16 К, для школярів чоботи з тогож жовтого юхту по 6 і 7 К.

Четвертий же рід чобіт зимових з верха шкіра, а в середині овече сукно, для мужчин по 14, 15 і 16 К.

Брятя селяни і міщани! Не дайте ся ошукувати по ярмарках і торгах, не купуйте тандети у жидів, памятайее на пословицю: Дешево мясо пси їдять! Жиди до тих ярмаркових чобіт дають папір на брензолї і як в них підете в болото, то прийдете домів босо. Замовляючий повинен прислати 4 К задатку і міру з ноги, скілько центиметрів довга а скілько груба. Без задатку не висилаєсь нікому.

Стефан Копач
Струтин, п. Долина ад Стрий.

Головна

Агенция дневників і оголошень

у Львові

Пасаж Гавсмана число 9.

приймає

пренумерату на всї дневники

краєві і заграничні

по цїнах оригінальних.

Найдешевше можна купити лише

в Авкцийній Гали

ул. Сикстуска 32

меблї, образи, дивани, сальонову обставу, золото, біжутериї, старинности і все можливе до домового уладженя.

Порозуміне з провінциєю писемно.

Вступ вільний цїлий день.

З друкарнї В. Ловиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).